

תאריך: 30.7.2007

בתשובה נא לציין: 35967

לכבוד
אלי"מ שרון אפק
יועמי"ש גדמי"ע
ת.ד. 5
בית אל 90631

בדואר רשום

א.נ.,

הנדון: התנהלות פסולה בעת יציאתה לירדן של גב' _____ חנתש
(ת.ז. _____)

שלנו 35967 מיום 19.6.07
שלכם 663520-220/00 מיום 1.7.07

1. הריני לפנות אליך בעניין התנהלותן הפסולה של הרשויות בעת יציאתה של מרשתי, שפרטיה בנדון, לירדן ביום חמישי האחרון (26.7.07). מדובר בהתנהלות שכללה עיכובים ארוכים, טרטורים, ואף ניצול מצוקתה של מרשתי לשם החתמתה על "התחייבויות" שונות.
2. מרשתי ביקשה ביום חמישי האחרון (26.7.07) לצאת מהגדה המערבית לירדן דרך גשר אלנבי, זאת לאחר שיציאתה אושרה על ידכם ביום 1.7.07, אז הודעתם כי "על פי הבדיקה שערכנו אודות מרשד, עולה כי אין מניעה בדבר התרת יציאתו של הנדון לירדן, על פי הנהלים הרגילים".
3. בהתאם להיתר, ביום 26.7.07 בשעה 10:30 בבוקר הגיעה מרשתי לגשר אלנבי, עם שתי בנותיה, _____ בת ה-15 ו _____ בת ה-12, מתוך ידיעה ברורה שיציאתה הותרה כבר ואושרה.
4. כשהגיעה לגשר, נלקח ממנה דרכונה, ולמרות האישור המוקדם, נאלצו מרשתי ובנותיה להמתין שעות רבות במעבר בלא כל הסבר. **כעבור למעלה מארבע שעות של המתנה מתישה ובלתי מוסברת**, פנה למרשתי אדם בלתי מזוהה, בלבוש אזרחי, לקח אותה לפינת האולם, בסמוך לחדר המשמש בדרך כלל לחקירות שב"כ, והחל לתחקר אותה לגבי נסיעתה, בני משפחתה ועוד. אותו אדם לא הציג עצמו ולא הזדהה בשמו או בתפקידו, אך יש להניח שמדובר באיש שב"כ.

5. בסופו של התחקור, הודיע לה כי כדי לעבור עליה לחתום על התחייבות. הוא הכתיב לה "התחייבות", לפיה היא מתחייבת שלא ליצור קשר עם "גורמים או ארגון עוין וטרוריסטי", ולא לנסוע למדינת אויב עוינת, וכן כי היא מתחייבת לשוב לגדה המערבית לא יאוחר מיום 16.8.07.
6. כעבור למעלה משעה נוספת של המתנה, נאמר למרשתי כי **יציאתה מסורבת** וכי מזוודותיה מוחזרות לצד הישראלי. ניסיונותיה של מרשתי לברר את פשר הסירוב התמוה עלו בתוהו, ונתקלו בצעקות וגסות רוח, והתעקשות כי עליה לשוב כלעומת שבאה ולעזוב את המעבר.
7. רק בעקבות פניותינו לרס"ן לירון אלוש מלשכתכם (אשר יש לציין כי הופתעה מאוד מדבר העיכוב והסירוב), התאפשר בסופו של דבר מעברן של מרשתי ובנותיה לצד הירדני, לאחר השעה 17:00 – **קרוב לשבע שעות לאחר הגעתן למעבר!**
8. מדובר בהתנהלות שערורייתית ממש. לא יתכן כי אנשים אשר אושר כבר מעברם על ידכם יעוכבו במעבר שעות רבות כל כך בלא כל הסבר, וחמור מכך – **לא יתכן שמצוקתם תנוצל על ידי גורמי ביטחון בכדי לחקרום ולהחתימם על "התחייבויות" שונות ומשונות – כאילו מעברם מותנה בכך.**
9. ההיתר שקיבלה מרשתי לא הותנה בדבר – לא בחקירה, לא בהתחייבות, ולא בהגבלת משך הביקור. כאמור, רק לאחר המתנה ארוכה ומתישה, כאשר היא במצב של יאוש ומצוקה, פנה אליה לפתע איש שב"כ, ולאחר תיחקור אילץ אותה לחתום על "התחייבות", כביכול כתנאי למעברה – אשר למעשה אושר כבר מראש!
- יש להדגיש כי "התחייבות" כזו, הנחתמת לדרישת חוקר שב"כ בלתי מזוהה (ככל הנראה), בסיטואציה של יאוש, לחץ ומצוקה, ותוך הצגת מצג שווא כאילו מעברה מותנה בחתימתה על התחייבות, היא פסולה מכל וכל וחסרת כל תוקף משפטי מחייב.**
10. לא ייתכן כי להתחייבויות של היועמ"ש או כל גורם רשמי אחר להיתר מעברם של אנשים אין ערך, והן יהיו מנוצלות לתחקור והפעלת לחצים על המבקש לחתום על מסמכים שונים ומשונים. בעבר כבר ידעתם, במקרים המתאימים, לומר כי ההיתר מותנה בתשואל או בהתחייבות כלשהי, והמבקש יכול היה להחליט האם הוא מוכן לתנאי זה אם לאו. העובדה שאדם מחויב לעבור בידוק בטרם יממש את ההיתר, אינה מעידה על הסכמתו האוטומטית לכל תנאי העולה בראשם של הגורמים בגשר בעת המעבר.
11. לא נוכל לקיים יחסי עבודה תקינים כאשר להתחייבויות שאתם נותנים לנו אין ערך. כאשר מאשרים בקשה, אנו מצפים כי החלטה זו היא סופית. אם החלטתם להתנות את ההיתר בתחקור או התחייבות כלשהי, היה עליכם להודיע לנו זאת מבעוד מועד. אי העמידה בסיכומים מוקדמים פוגעת לא רק בלקוחותינו אלא גם בנו, כארגון זכויות אדם.

12. אבקשך לדאוג לכך כי התנהלות פסולה כזו לא תישנה, כי מעברם של בעלי היתרים יתאפשר בהתאם לאישור המוקדם שניתן, בלא עיכובים מיותרים, בלא חקירות ובלא התניות, כי מצוקתם של העוברים לא תנוצל כאמצעי לחץ לשם החתמתם על התחייבויות שונות, ומעל לכל – כי העוברים במעבר יזכו ליחס של כבוד ודרך ארץ.

בכבוד רב,

עידו בלום, עו"ד

העתקים : רס"ן ראיך עביד, מפקד לשכת קישור גשר אלנבי, בפקס : 02-9943394
מר מנשה גלעד, מנהל מסוף אלנבי, בפקס : 02-9943289